

Üçüncü Boyut 10

– Lütuf VELİ · 20 Temmuz 2011

Çaygeçit'e henüz girmişti...Köy dört mahalleden oluşuyordu.Özellikle Yamaç diye adlandırılan iki mahalle var ki bu iki mahalle özellikle göçer aşiretlerin yerleşik hayata geçmesiyle oluşmuştu...Kendi aralarında oldukça büyük kavgalar olmuştu çoğu zaman bir hiç uğruna...Dahası bir dönem kan da girmişti bu iki mahallenin arasına da o küçümsenen gençlik kanı kanla yumadı...Şimdilerde oldukça sakin barışın hakim olduğu köy olsa da köy artık zaman içinde boşalmış nerdeyse heraleden göç vermişti...

Kürşat ağır ağır ilerlerken köyünün kimsesizliğine iç geçirdi uzun uzun...Karşı yamaçtan kendi yamacına geçmişti ,buradaki evlerin çoğu akrabaydı tek tük yabancı olsa da en azından çoğu aynı soyadı taşıyordu...

Okur yazar oranı yüzde yüzlerde olan köyün bürokraside hatırı sayılır mensubu vardı...özellikle bayramlar ,düğünler ,cenazeler onların köylerini hatırladığı zamandı...Onun dışında köy üzerine ölü toprağı serpilmiş gibiydi,şimdi olduğu gibi...

Kürşat hoca kendi avlularına girerken köyünde geçen günlerini,çocukluğunu,aşkını hatırladı da tebessüm etti belli belirsiz...Avludan içeri girmişti ama içerde her zamankinde4n farklı bir durum vardı...İhtiyarlar artezyenin başında hepsi aynı yöne bakmış vaziyette ama donmuştu sanki...Arabasını durdurduğu halde hiçbiri kalkmamış dahası habersiz gibydiler...

Dikkatlice baktığında herkes evin önündeki antik kral koltuğuna yöneltmişti nazarlarını...Bahçede bulunan herkes ve her varlık adeta donmuştu ...Suyun başında horoz,yanıbaşında cücükleri ve bir tavuk...Emektar av köpeği tarzan bile haraketsizdi.Biliyordu ki şu anda üzerine atlar yüzünü yalar hasret giderirdi ihtiyar tarzan...

Kürşat hoca yola çıktığından beri karşılaştığı ,yaşadığı şeylere ,olaylara ...gördüğü kişilere bir anlam veremiyor dahası gittikçe korkusu artıyordu...Kral koltuğuna yaklaştığında Veli abisi tebessüm ederek, -Geç kaldın adamım ,geç kaldın diyordu...İyice şaşırmış adeta dili tutulmuştu Kürşat hocanın...